

Po slavnostním zahájení a prohlídce výstavy následovala přátelská beseda s malým občerstvením ve smyslu klasického řeckého symposionu, při níž padlo mnoho zasloužených uznalých slov na adresu těch, kdo výstavu připravili. Diskutoválo se, jak ani nemohlo jinak být, o problematice, již se výstava týkala, i podstatně šířeji. Byly zvažovány náměty na další využití této výstavy.

Výstava se mi velmi líbila, a proto je snad trošku škoda, že ve vestibulu kina byla jen do neděle 24.4. Doufáme, že se podařilo zajistit její putování po modřanských závodech a institucích.

Otto Hoffmann

Bude se muset ledňáček stěhovat?

aneb Co se děje v povodí Rokytky

V devátém čísle loňského ročníku Niky jsme se v pojednání o Rokytkách zmínili o soustavě rybníčků na Svěpravickém potoce, začínající mělkým chovným Martinákem. Opomenuli jsme ovšem zdůraznit, že kousek pod ním je stará pískovna, zatopená z jedné třetiny vodou Svěpravického potoka, a že tato plocha i s okolními mokřady je natolik pozoruhodná a v příměstské krajině cenná, že se zde plánuje vyhlášení chráněného území v kategorii chráněného přírodního výtvaru, které má zahrnout nejen Martinák samotný, ale i další vlhké louky kolem Rokytky a Svěpravického potoka.

Mokřady jsou dnes již samy o sobě významným ekotopem, kterému odzvánějí velkorysá a mnohdy neuvážená meliorace, které je proto třeba chránit, ustálené všeobecné přesvědčení, že mokré louky jsou k ničemu, a proto je nejlépe je něčím zavést, odvodnit, zkrátka likvidovat, se těžko překonává i v tradičně kultivovaném národě, jako je náš. A tak odcházejí postupně dnes už vzácné druhy rostlin a živočichů, jejichž životní smůlou je, že pro sebe potřebují více vody, než uznává člověk za vhodné. Zatopená pískovna je mimo to lákavým hnízdištěm vodního ptactva.

Tento malebný kout, budící iluzi dosud neovlivněné divoké přírody, se stal nedávno terčem zájmu členů Českého svazu zahrádkářů z Dolních Po-

černic. Ti, pouze po předběžném projednání s místním NV, bez platného stavebního povolení, územního rozhodnutí a bez projednání s orgány státní ochrany přírody /OK NVP, PSSPPOP/ zahájili terénní práce.

Území, které bylo podle dřívější informace určeno ke stavbě zahrádkářské kolonie, bylo rozšířeno na úkor chráněné části mokřadů, a tak v této části nenávratně zlikvidováno. Při nepovolených zemních pracích bylo zničeno hnízdo chráněného ptáka ledňáčka, který zde hnízdil řadu let. Původní louka v poměrně přirozené, druhově bohaté skladbě, včetně nejvhodnější vrcholové partie pod jahodníkovou plantáží, byla terénními úpravami úplně zlikvidována. Pokáceny byly porosty olší, vrb a část koryta Svěpravického potoka nevhodně zatrubněna a zasypána.

Na vzniklou situaci reagovala státní ochrana přírody v Praze /PSSPPOP/ svým dopisem ze dne 21.4.1983, ve kterém odboru výstavby ONV v Praze 9 sděluje, že s umístěním zahrádkářské kolonie v připravovaném chráněném území zásadně nesouhlasí a žádá o přešetření uvedené akce ve smyslu zákona č.50/1976 Sb. a vynesení a vyvození příslušných závěrů. O situaci byly vyzooměny i následující úřady: OK NVP, Útvar hlavního architekta, MNV Dol. Počernice, OŠK ONV 9, OKHZ NVP a konzervátor SOP v devátém pražském obvodě.

O tom, jak byla celá záležitost vyřešena, vás budeme ještě informovat. Doufáme, že nezůstane jen při vysvětlujícím a více méně omluvném konstatování odpovědných funkcionářů MNV /že skutečně došlo k politováníhodné devastaci přírody/ a že členové Českého zahrádkářského svazu a ČSOP závady napraví. Ptáme se s ochranářskou veřejností kdy a jak? Praxe je totiž taková, že dodatečně povolení zlegalizují nezákonné akce a čas zastrže vše milosrdnou clonou zapomnění. Ale příroda se z utržených ran již těžko vzpamatovává a největší hodnoty obvykle vezmou za své.

Ivan Makásek

čís.parcel

1362 (kat. úz. Dolní Počernice) } plánovaná zahrádkářská kolonie
916,917 (kat. úz. Hostavice) }

1360 rozšířeno na úkor chráněného území

1359 nezákonný zásah do původní louky

1001 likvidace olší a vrb; zničení koryta potoka

